

Bilag B.

Uddrag af Andragende af 20. Juli 1905 fra St. Croix Kolonialraad.

Efter at der for Kolonialraadet var blevet forelagt til Betænkning Forslag til en ny Koloniallov, Forslag til Lov om Kommuneraad og Forslag til Lov om Repræsentation i Rigsdagen for de dansk-vestindiske Øer, afgav Raadet den 18. Marts d. A. sin Betænkning om disse Lovforslag, hvorved deres Fremme paa det bestemteste og med 1 Stemme imod fraraadedes, og i Raadets Møde den 27. s. M. vedtoges det derpaa at fremsende et Andragende til Finansministeriet om at søge udvirket, at Staten overtog en Del af Øens Udgifter, nemlig Udgifterne til Guvernørens Lønning og Militæret eller eventuelt Gendarmerikorpsen.

Efter at dette Andragende var blevet fremsendt til Ministeriet gennem Guvernementet for de dansk-vestindiske Øer, modtog Raadet under 30. Maj d. A. en Meddelelse fra Guvernementet om, at Ministeriet havde modtaget Raadets Andragende samt anmodet Guvernementet om at tage Sagen under Overvejelse, og i Raadets Møde den 19. Juni d. A. udtalte Hans Højvelbaarenhed Guvernøren, at han, da det var af yderste Vigtighed at faa en fuldstændig Redegørelse paa de Principper, der herude anses for de rette, herved erklærede sig villig til at deltage i en nærmere Drøftelse og Overvejelse deraf paa en saadan Maade, som Raadet maatte finde hensigtsmæssig.

Kolonialraadet konstituerede sig derpaa som Udvalg, og efter nærmere at have konfereret med Hans Højvelbaarenhed Guvernøren, skal Raadet herved tillade sig at forelægge for det høje Ministerium nærværende Andragende, indeholdende en nærmere Udvikling af den i Andragendet af 27. Marts d. A. fremsatte Henstilling, samt Betænkning over nedennævnte for Kolonialraadet til Betænkning forelagte og i Forbindelse med hele Ordningen af Øernes fremtidige Stilling staaende Lovforslag.

Uden nærmere at gaa ind paa Detaillerne i de i Raadets Betænkning af 18. Marts d. A. omhandlede Lovforslag skal Kolonialraadet dog ikke undlade kortelig at angive de vigtigste Hovedindvendinger mod de deri nedlagte Principper, og først og fremmest maa da fremhæves, at der i hele den foreslaaede Ordning af Øernes politiske Forhold, Lovgivningsmagten vedrørende, ligger en Indskrænkning af disses Kompetence i saa Henseende. Faktisk har Forholdet siden den nuværende Koloniallovs Ikrafttræden været det, at legislative Nydannelse er skete gennem Anordninger, vedtagne af Raadet og stadfæstede af Kongen, men i Fremtiden vilde det blive Moderlandets Rigsdag, der, skønt den fuldstændig savner Lokalkundskab, i alle de usondrede Statsanliggender — herunder til Dels ogsaa Skattelovgivningen i videre Forstand — blev den lovgivende Myndighed, medens Kolonialraadet sank ned til i disse Anliggender at blive blot raadgivende, og den Øernes Rigsdagsrepræsentation, der skulde afhjælpe denne Mangel, er i den foreslaaede Skikkelse, hvorefter Repræsentationen ikke en Gang skulde have Stemmeret, ganske ufyldstgørende og maa i det hele vistnok siges at være upraktisk, saaledes som nærmere i ovennævnte Betænkning paavist. Et fælles Kolonialraad som foreslaaet i Forslaget til den nye Koloniallov vilde forudsætte en Samfølelse mellem Øerne herude og en Homogeneitet i disses Interesser og Livsvilkaar, som imidlertid ganske mangler. Det har tidligere været prøvet, men mislykkedes fuldstændigt.